Clasamentele spun totul!

O dată cu desfășurarea întrecerilor finale ale campionatelor republicane ale seniorilor și ale juniorilor, se poate face bilanțul primei părți a sezonului competițional intern al anului 1962. Este cit se poate de clar că aceste campionate republicane, prin diferitele lor etape, alcătuiesc osatura calendarului nostru competițional la atletism. In felul acesta, timp de mai multe luni, preocupările au fost îndreptate sau ar fi trebuit să fie îndreptate, spre pregătirea și organizarea întrecerilor preliminarii, spre popularizarea competițiilor și atragerea unui număr cît mai mare de tineri și tinere în practicarea organizată a atletismului.

In această privință, încă de la începutul acestui an, planul de măsuri elaborat de consfătuirea pe țară a atletismului, organizată de Consiliul General al UCFS, a stabilit sarcini concrete pentru desfășurarea campionatelor din 1962, punindu-se un accent deosebit pe pregătirea și organizarea primei etape (asociație - club). Această etapă a fost și rămîne foarte importantă, dat fiind caracterul ei de masă.

Cele trei concursuri din această etapă urmau să asigure o activitate și mai susținută unui număr cît mai mare de tineri, mai ales începători. Din rîndurile acestora, antrenorii și profesorii noștri de educație fizică ar fi avut posibilitatea să depisteze cu mai multă ușurință elementele cele mai bine dotate, capabile ca printr-o pregătire superioară să înregistreze un însemnat progres.

Din informațiile pe care le deținem, reiese că secțiile de atletism din cluburi și asociații sportive, cărora le revenea sarcina organizării acestor trei concursuri din prima etapă, n-au acordat decît în mult prea puține cazuri importanța cuvenită unei asemenea probleme. Din acest motiv, și în acest an, au fost înregistrate aspecte de organizare formală a concursurilor din cadrul primei etape a campionatelor republicane, mult mai pregnantă în întrecerile seniorilor.

In această privință, s-ar fi cuvenit ca consiliile regionale și raionale ale UCFS, ale cluburilor sportive orășenești să fi analizat cu mai mult simț de răspundere și să fi luat măsurile care se impuneau pentru îndreptarea acestei situații. Dar cele mai multe dintre acestea n-au acordat nici ele toată atenția desfășurării întrecerilor de atletism, îndeplinirii sarcinilor care le-au fost trasate. De altfel, preocuparea pentru atletism a consiliilor regionale ale UCFS reiese, în linii mari chiar din înseși clasamentele generale ale întrecerilor finale ale acestor campionate.

Pe baza celor trei clasamente (seniori, juniori cat. I și juniori cat. a II-a) am întocmit noi un al patrulea clasament care cuprinde, de fapt, situația actuală a atletismului din toate regiunile țării:

1. **Oraș București 2.825 (2363,5+292,5+169)**
2. **Banat 460 (365+125+70)**
3. **Cluj 384 (344+28+12)**
4. **Brașov 290,5 (185+75,5+30)**
5. **Dobrogea 166 (103+39+24)**
6. **Bacău 158 (132+14+12)**
7. **Crișana 125,5 (31,5+40+34)**
8. **Ploiești 80,5 (73+6,5+1)**
9. **Argeș 70 (52+18+0)**
10. **Iași 50 (41,5+2,5+6)**
11. **Oltenia 45 (21+23+1)**
12. **Galați 41 (29+4+8)**
13. **Mureș-Autonomă M. 35 (0+15+20)**
14. **Hunedoara 13 (13+0+0)**
15. **Reglunea București 12 (7+5+0)**
16. **Suceava 2 (0+2+0)**
17. **Maramureș 0**

Sorin Ioan (Steaua) a cucerit anul acesta două titluri de campion republican

Ce părere au cele mai multe dintre consiliile regionale ale UCFS despre acest clasament? Sînt mulțumite oare de calitatea muncii prestate în scopul ridicării nivelului atletismului din țara noastră? Noi sîntem convinși că nu! Tocmai de aceea, se impune ca în săptămînile următoare să se desfășoare o muncă foarte serioasă în vederea participării la întrecerile, din luna octombrie, la concursul republican pe echipe reprezentative de regiuni!..

ROMEO VILARA

Sanda Iordan și Alex. Popescu s-au apropiat de plutonul fruntaș

Dintre înotătorii noștri, care au evoluat la sfîrșitul săptămînii trecute în concursul internațional de la București, doar două nume ne reținem atenția în mod deosebit: **Alexandru Popescu și Sanda Iordan.** Amîndoi și-au încheiat probele favorite cu noi recorduri republicane, apropiindu-se și mai mult de plutonul fruntaș al specialiștilor celor două probe (200 m fluture și respectiv 200 m bras), care aspiră la un loc în finala „europenelor" de la Leipzig.

Cu trei săptămîni înaintea acestei importante confruntări continentale, cei doi recordmani ai țării au demonstrat o bună formă sportivă, care le-a permis noul salt calitativ reflectat în cele două performanțe: Alexandru Popescu, 2:24,0, iar Sanda Iordan, 2:57,0. După modul în care fiecare a acoperit — la acest concurs — cele patru lungimi de bazin, se poate aprecia că printr-o mai judicioasă dozare a eforturilor, atît Al. Popescu, cît și Sanda Iordan mai pot aduce ameliorări celor două recorduri în răstimpul care ne mai desparte de campionatele europene. Sînt elocvenți în acest sens timpii intermediari realizați de cei doi campioni în probele respective:

Alexandru Popescu	1:06,7 și 1:17,3
Sanda Iordan	1:25,4 și 1:31,6

După cum se poate observa, diferența de timpi între cele două părți ale cursei este mai mare la Al. Popescu, care are și scuza de a fi dus proba „de unul singur", avînd ca singur adversar doar... cronometrul. Este și motivul pentru care noi apreciem că Al. Popescu — în condițiile unei curse mai susținute, cu parteneri care să-l „întîndă", — mai posedă rezerve. O primă ocazie de a demonstra acest lucru i se va ivi atît lui, cît și Sandei

COMPETIȚII... REZULTATE...

VOLEI *Campionatul de calificare*

Faza inter-regională Deva — S.S.E. Oradea, mei C. Turzii — Știin-

La încheierea sezonului competițional de fotbal (I)

Considerațiuni generale asupra campionatului categoriei A

Au fost înregistrate unele progrese de ordin tehnic ● Prea multă goană după puncte cu orice preț ● Pentru un sistem de retrogradare mai echitabil

In momentul în care ultima competiție oficială a sezonului 1961—1962, turneul de calificare pentru promovarea în categoria B, lua sfîrșit, începeau în întreaga țară pregătirile pentru sezonul fotbalistic 1962—63. In prezent, aceste pregătiri intră într-o fază tot mai avansată și sîntem convinși că ele se desfășoară după un plan care are la bază concluziile analizei campionatului precedent, pentru fiecare echipă în parte și în lumina obiectivelor și sarcinilor generale ale fotbalului nostru, prevăzute în planul de măsuri elaborat de Consiliul General al UCFS. De aceea, socotim că în această perioadă este util să discutăm în coloanele ziarului nostru cîteva din cele mai importante aspecte și probleme ridicate de campionatul categoriei A pe anul 1961—62.

Și acest campionat, ca și cele precedente, a fost așteptat cu mult interes de masele de iubitori ai fotbalului. Faptul este explicabil. **Fotbalul este o disciplină mult îndrăgită, cu largă popularitate și oamenii muncii vor să vadă lichidată rămînerea în urmă a acestei discipline sportive, doresc din toată inima ca ea să se ridice la nivelul acelor sporturi care fac cinste mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră și contribuie prin performanțe valoroase la creșterea prestigiului patriei pe plan internațional.**

Cum a răspuns campionatul categoriei A la acest deziderat?

Fără îndoială că au fost înregistrate unele progrese de ordin tehnic, ceea ce a făcut ca o serie de jocuri cum au fost Progresul—Steaua (4—3), Dinamo București — Progresul (2—2), Rapid—U.T.A. (3—5), Știința Cluj — Dinamo București (2—2), Știința Timișoara — Petrolul (3—3) etc. să satisfacă în bună măsură exigențele spectatorilor și, în același timp, să imprime întrecerii un nivel tehnic mai ridicat. De asemenea, campionatul a avut în general o desfășurare mai bună din punct de vedere al regularității sale, al respectării programării etapelor. Se știe că acest lucru joacă un rol important în desfășurarea procesului de instruire și în nivelul general al unui campionat. Au fost însă cîteva excepții, unele justificate, altele nu.

Cu toate acestea, desfășurarea campionatului recent încheiat ne-a arătat că în fotbalul nostru mai sînt multe de făcut, din punct de vedere al pregătirii jucătorilor, al educației lor, al pregătirii profesionale a antrenorilor, al muncii în secțiile de fotbal, ca și al felului cum federația îndrumă și controlează întreaga activitate de instruire și competițională. Existența unor asemenea lipsuri a făcut ca activitatea fotbalistică să nu se ridice încă la nivelul condițiilor create, la nivelul cerințelor acestui sport pe plan internațional.

Aruncînd o privire retrospectivă asupra felului cum s-a desfășurat campionatul, constatăm că atît în tur, cît și în retur cele mai multe echipe au avut un început slab, pentru ca în partea a doua să intre treptat în formă și să furnizeze întîlniri de o mai bună calitate. Cauzele se cunosc, pentru că ele au mai fost semnalate și în alte ocazii și, în general, ele reprezintă probleme vechi, rezolvate doar parțial. Aceste cauze însă, lucru curios poate, nu au fost aceleași în tur ca și în retur. Ele au fost generate însă de aceeași lipsă de prevedere, de exigență manifestată atît de conducerile secțiilor de fotbal, cît și de antrenori, la care s-a adăugat și o insuficientă muncă de control și — mai ales — lipsa de măsuri corespunzătoare la un moment dat din partea federației.

Un spectaculos „duel" pentru minge. Voinea (Progresul) — în stînga — și Sereș (U.T.A.) — dreapta — își disputa corect balonul. Singura lor intenție este de a juca mingea. (Fază din meciul Progresul — U.T.A. 1—2, disputat în toamnă).
Foto: P. Romoșan

In sezonul de toamnă, faptul că primele etape s-au desfășurat la un nivel slab, necorespunzător și că abia în partea a doua s-a constatat o îmbunătățire s-a datorat — așa cum s-a mai scris în ziarul nostru — faptului că perioada pregătitoare nu a **fost folosită în mod judicios de o** pregătitoare a fost mai mare și antrenamentele au început mai devreme. Mai mult chiar, unele echipe au beneficiat în această perioadă de condiții speciale de pregătire, prin perfectarea unor turnee peste hotare (Petrolul, Steaua, Dinamo București etc.). Cu toate acestea, în primele etape, meciurile au lăsat de dorit din punct de vedere tehnic. La cele mai multe dintre echipe, acest lucru se explică pe de o parte prin faptul că timpul a fost nefavorabil în etapa în care accentul trebuia să cadă pe îmbunătățirea și perfecționarea tehnicii, iar pe de altă parte prin nerespectarea unor **principii elementare de pregătire, care cer ca antrenamentul să fie dublat de o alimentație rațională și un regim de odihnă obligatoriu pentru sportivii de performanță.** Este un lucru științific dovedit că antrenamentul metodic și temeinic nu dă randament dacă nu este susținut de o viață sportivă

De aceea, VIAȚA SPORTIVĂ, ODIHNA, AU ACEEAȘI IMPORTANȚĂ CA ȘI ANTRENAMENTUL PROPRIU-ZIS. In această privință jucătorii noștri au serioase lipsuri, iar antrenorii și conducerile secțiilor de fotbal au manifestat indulgență și toleranță.

Iată de ce, campionatul, pe întreaga lui desfășurare, n-a avut o linie valorică constantă și deci n-a putut atinge nivelul tehnic așteptat, n-a constituit pasul înainte față de campionatul anterior.

Au fost însă și alte două cauze care au împiedicat ca tendința de înviorare a activității fotbalistice sub raport calitativ să fie continuă. Una dintre ele este mentalitatea care mai dăinuie în rîndul unor echipe care merg pe linia dăunătoare a goanei după puncte cu orice preț. A doua derivă din sistemul de retrogradare aplicat la noi și care a avut efecte negative, împiedicînd asupra acțiunii de îmbunătățire a calității jocului. Numărul de trei echipe care retrogradează (dintr-un total de 14 participante) constituie un procentaj mult prea mare. Din această cauză, în special în retur, au fost angrenate în „bătălia" pentru evitarea zonei retrogradării cîte 6, 7 și chiar 8 echipe! Desigur că în asemenea condițiuni atenția echipelor s-a deplasat de la preocuparea pentru un joc de calitate la preocuparea pentru cucerirea de puncte și, deci, de evitare a zonei retrogradării. Mai mult încă, jocurile luînd un caracter de luptă, cu accent pe apărări ermetice, pe fel de fel de tactici speciale, chiar echipele neamenințate de retrogradare au fost stînjenite în mod evident în practicarea unui fotbal tehnic, spectaculos. Acest sistem de promovare-retrogradare duce la o circulație de echipe și de jucători prea mare între categoria A și B. Practica a arătat că — cu unele excepții — echipele care promovează de la B nu sînt mai bune decît cele care retrogradează din A. De aceea socotim că ar fi bine să se studieze posibilitatea aplicării unui sistem de retrogradare mai echitabil.

Așadar, nivelul general al campionatului categoriei A pe 1961—62 nu ne-a mulțumit și de acest lucru sînt vinovate echipele și în primul rînd cele fruntașe care nu și-au adus întreaga contribuție.

Din cele de mai sus a rezultat că:

— o muncă de instruire temeinică și în perspectivă,

— o mare cantitate de muncă în antrenamente,

— respectarea de către jucători a principiilor unei vieți sportive,

— o muncă educativă vie, susținută, care să urmărească ridicarea simțului de răspundere al antrenorilor și jucătorilor și întărirea disciplinei în antrenament,

— măsuri organizatorice care să susțină acțiunea de îmbunătățirea calitativă a activității fotbalistice,

— o îndrumare și un control permanent și eficient din partea federației,

toate acestea pot contribui în mod hotărîtor la realizarea unui campionat republican de un nivel tehnic ridicat și, totodată, la realizarea obiectivului numărul 1 al fotbalului nostru: CALITATEA, cu care echipele

Atitudini

Antrenor sau bătăuș?

REDACȚIEI ZIARULUI „SPORTUL POPULAR"

Sînt administratorul stadionului „23 August" din Iași. Răspund de